

SJÖÖGREN, SOFIA MAGDALENA

Visa tillegnad M:ll Sophie Sager

Stockholm
1848

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

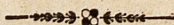
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

VISA

tillegnad

M:ll Sophie Sager.

Ack kammarn var så trång,
Och tiden är så lång.
Hurra!

BELLMAN.

Exemplaret kostar 2 sk. b:ko.

af Eufimie Sophie Sjögrens
Sjögrens

*Bill
30.
Polem.
(An)
1848*

Dygderika Mamsell Sager
Förlåt, att jag mig frihet tager
Att helsa er på detta sätt;
Ty sanningen bör få sin rätt,
Och den, så oljad och så lätt,
Att den kan halka in uti ert öra,
Och edra griller litet störa.

Också bästa Mamsell Sager,
Då ni är dygdig, skön och fager,
Ni gjorde rätt, som ej var — stum.
Den tiger ej, som föddes dum.
Hur roligt att ge tadlet rum
Ni riktigt samlat löjet kring er panna
Bäst då, att ej på vägen stanna.

I Polisens protokoller
 Står ännu länge qvar ert joller.
 Beviset att ni ej är klok,
 Och alla skrufvarna på tok,
 Är just hvar rad uti er bok.
 Åt edra uttryck, innerligt besatta,
 Hvem skulle låta bli att skratta!

Tron på edra dygder redan
 Fått mången örfil längesedan,
 Och skämtet står der ensamt qvar,
 Och skrattar åt den takt ni har
 Att gifva krångligt Nej till svar
 På raljeriets många djerfva frågor
 Från männer — gudbevars i lågor!

Då man lorgnetterar eder,
 Ni tror man gör er mycken heder,
 Och er sitt värnadsoffer bär;
 Ni tror hvarenda menska kär,
 Och ingenting af skrattet lär;
 Ni tror på gäckeriets hyllning gerna,
 Som mången annan lustig tärna.

Högst namnkunnig vill ni blifva,

Ni vill på ryktets trappor klifva,
 Och springa hela världen kull,
 Som dygdig, skön och oskuldsfull —
 Och detta allt för ryktets skull.
 Och detta rykte skall ni också vinna,
 Må ni deraf er lycklig finna.

Då alltsammans gått åt skogen,
 Om läkarn då ännu är trogen,
 Ni ännu karameller får,
 Som läkemedel på ert sår;
 Men andra öden jag er spår,
 Hör därför på hvad jag vill säga eder
 Om flickorna, som äga heder:

Hvarje verkligt dygdig flicka
 Stilla går sin bana fram,
 Hvad försynen än må skicka,
 Nöjd och glad, och allvarsam.
 Kommer frestelsen, hon går ur vägen
Utan buller — utan bråk!
 Älskarn, ofta öm och trägen,
 Talar högt förförarns språk;
 Djupt hon känner i sitt hjerta

Det förakt hon lider, och sin smärta;
 Då helt *tyst* hon flyr till Gud
 Med bönen, kanske utan hörbart ljud.
 Om ingen tror på hennes dygd
 — Icke blir hon utan skygd.
 Nå, väl hvad kan hon mera göra?
 Verldens gång kan hon ej störa
 Men hon är stark, och lugn, och stum
 Hvem vågar kalla henne dum.

Så der smått jag resonerar,
 Och öfver saken diskuterar;
 Säg, hvem har rätt af dessa två,
 Ni på min fråga svara må:
 Då ni er lärt att rätt förstå,
 Att lifvets fodringar och rätta värde,
 Man ibland äfventyr ej lärde.

Nu farväl. Jag afsked tager
 Af er, min kära Mamsell Sager,
 Jag mer ej tänker uppå er,
 Och uti andanom jag ser
 Den knyck, ni åt min visa ger
 Och säkert börjar ni att dugtigt fräsa,
 Ej längre blir er lilla näsa.

Jag vill ändå ett råd er gifva,
 Nu då jag slutar till att skrifva;
 Hör meningen utaf min sång:
 Blif riktigt klok ännu en gång,
 Ty lifvets dag är ofta lång,
 Lek nu, med edra öden, icke mera,
 Gör dårskaper nu icke flera.

Stockholm, Elmén & Granbergs tryckeri, 1848.

www.books2ebooks.eu